No. 63.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 26 Mei.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elke regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

AMERIKA.

— De Amerikaansche bladen bevatten omtrent Guadeloupe eenige berigten, die wel niet later loopen, dan tot den 30 Maart, van welke dagteekening men er reeds met den *Columbo* had ontvangen, maar die evenwel eenige nadere bijzonderheden mededeelen. Het getal der slagtoffers te Pointe-à-Pitre werd op 6000 begroot; de brieven van St. Thomas gewaagden van eene zonderlinge verandering welke de oppervlakshelling van Martinique ondervonden zou hebben. Ten Noorden zou de grond tot op twee voet boven den waterspiegel der zee gerezen en ten Zuiden zou dezelve daarentegen twee voet gezakt zijn. Deze beweging heeft aan de huizen derzelver regtstandige stelling doen verliezen. Op Antigoa is een groote berg in twee deelen gesplist, door eene groote scheur van anderhalve mijl lengte, 25 ellen diepte en 12 ellen breedte. De suikeroogst, dit was ten minste te vreezen, zou men dit jaar op die ongelukkige eilanden te loor moeten laten gaan, omdat het onmogelijk zou wezen, de molens tijdig hersteld te hebben.

TURKIJE.

— De hoogmoed van den Kiaija te Larissa heeft aldaar aanleiding tot eene dramatische gebeurtenis gegeven, welke door het Turksche dagblad van Salonichi, aldus medegedeeld wordt:

« *Ali Tzouka*, een te Larissa wonende Lalioot, een man van 65 jaren oud, een veteraan van het Ottomanische leger, die vele wonden telt, werd door den Kiaija opentlijk grovelijk beleedigd. Deze kon dezen hoon niet verdragen en besloot zich hierover te wreken. In zijne woning terug gekeerd, bragt hij zijne zaken in orde, schonk aan zijne slaven de vrijheid, omarmde den volgenden dag vrouw en kinderen, wapende zich met pistolen, een geweer met dubbelden loop en een sabel, en steeg te paard, om den Kiaija te gemoet te rijden, op het oogenblik, dat deze naar het paleis reed. Zoodra hij den Kiaija ontmoette schoot hij hem ter neder. Een Cavas, die zijn gebieder wilde wreken, ontving een kogel in het hart; 3 andere pistoolschoten velden even zoo vele strijders. Hierop trok *Ali* zijn sabel, wondde nog 4 personen en baande zich een weg naar buiten. Toen hij door Larissa reed, werden hem eenige kogels nagezonden, zonder hem echter te treffen. Hij heeft zich eenigen tijd op een toren versterkt, doch zich eindelijk gevangen gesteld. Hij is naar Salonichi gevoerd."

RUSLAND.

— Van de Poolsche grenzen wordt onder dagteekening van den 7 Mei gemeld:

» Naar men uit Warschau verneemt, is de reis des Keizers naar Polen, die men voor zeer kort aanstaande hield, uitgesteld en welligt zal dezelve volstrekt geen plaats hebben. Desniettemin beweert men, dat de veel omvattende maatregelen van hervorming, die de Keizer ten aanzien van Polen wil invoeren, hunnen voortgang zouden hebben, en gedurende het verblijf van Vorst *Paskewitsch* te St. Petersburg worden voorbereid. Inmiddels gaat het werk der zamenstelling van Polen met den grooten Russischen Staat geregeld voort; eene Poolsche inrigting, een Poolsche naam voor, de andere na, verdwijnt. Maten, gewigten, geld, afstands-aanwijzingen, de verdeeling van het land, het beheer der wegen en vaarten, enz. alles is reeds geheel Russisch. Zoo begint men met dingen, die met het dagelijksche leven der burgers in verband staan, en hoe lastig en onaangenaam het dezen ook in den beginne voorkomt, allengs gewent men zich daaraan en het groote werk heeft eenen aanzienlijke stap voorwaarts gedaan. Met name zijn het de kerkelijke aangelegenheden, waarin voortdurend hervormingen ten voordeele der Grieksche kerk plaats hebben, waarover de Katholijke geestelijkheid bittere klagten laat hooren. Maar wie zal zich hier tegen de Keizerlijke bevelen uit St. Petersburg verzetten? Terwijl de geestelijkheid klaagt, legt de meerderheid des volks eene groote onverschilligheid aan den dag. Niets levert een sterker bewijs daarvan, dan de viering van het Grieksche paaschfeest, welke dit jaar in Warschau geheel op de wijze der volksfeesten in St. Petersburg plaats had. Daar zag men op de openbare pleinen koorddansers, marionetten, in de mast klimmen, kunstpaardrijders, diorama's, menageriën, met een woord, allerlei vermakelijkheden, die bij eene zuiver Grieksche bevolking, van het Paaschfeest onafscheidelijk zijn. Het Warschausche volk vond dit over het algemeen zeer naar zijnen smaak, vooral daar het nergens aan sterke dranken ontbrak, en de hoogere standen, ofschoon aan dit alles geen werkzaam deel nemende, vertoonden zich toch in rijtuigen en te paard, om van het vrolijke gewoel getuige te zijn. Hoe grievend zulks voor de Katholijke geestelijkheid moet geweest zijn, is ligtelijk na te gaan.

« Van den Kaukasus verneemt men nog niets en maakt daaruit op, dat er geene gunstige tijdingen mede te deelen zijn."

DUITSCHLAND.

LEIPZIG, den 11. Mei. In het geheel moeten thans 72 studenten op verschillende hoogescholen in hechtenis zijn genomen. Hier in Leipzig zijn er 14 in staat van beschuldiging gesteld. Eigenlijk wilden zij geen geheim genootschap oprigten, maar zij willen zich slechts wederkeerig over zekere onderwerpen verstaan, ten einde bij voorkomende gebeurtenissen elkander te kennen, en zich te kunnen vereenigen. Men zegt, dat het geheele ontwerp door eenen brief naar Munchen ontdekt is. Men heeft beloofd, dat het onderzoek snel zal worden voortgezet, hetgeen zeer wenschelijk is.

ENGELAND.

LONDEN, den 20. Mei. Gisteren in den vroegen morgen heeft te Liverpool weder een hevige brand gewoed, waardoor twee pakhuizen, ieder verscheiden verdiepingen hoog, en met katoen, salpeter en andere goederen opgevuld, nagenoeg geheel vernield zijn, terwijl ook sommige der naburige woningen groote schade hebben geleden.

— De Heer *D. O'Connell* blijft voortdurend uit het parlement afwezig en houdt zich met de leiding van het Iersche volk tegen de vereeniging met Engeland bezig.

Hij voert al heviger en heviger taal. Laatstl. Zondag heeft hij te Mullingar tot eene vereeniging van bij de 130,000 personen gesproken, zoo het schijnt, door een 300 tal R. C. geestelijken geleid. Bij die gelegenheid is o. a. gezegd, dat alle R. C. bisschoppen in Ierland, zonder onderscheid, voorstanders van de verbreking der Unie zijn. Twee hunner waren tegenwoordig. De eene, Dr. *Higgins*, heeft eene zeer opzettende rede gehouden: « Ik tart al de ministers van Engeland, riep hij uit, de beroering in het stift van Ardagh tegen te gaan. (*Toejuichingen; de Heer O'Connell riep:* Hoerah, de Unie verbroken!) Indien de Engelsche ministers ons het daglicht willen benemen, dat ons allen gemeen is, en ons beletten willen in het open veld zamen te komen dan zullen wij naar onze kapellen wijken en alle onderwijs staken, ten einde het volk te leeren, hoe het toch de Unie kan verbreken. (*Toejuichingen.*) Indien zij onze tempels bezetten, en ons volk leeren hoe het zich daartegen te gedragen hebbe; en indien zij ons naar het schavot brengen om te sterven voor de zaak van ons land, dan zullen wij het aan onze opvolgers toevertrouwen onze rampen te heelen. (*Hier stond de geheele vereeniging op, en verscheiden minuten lang werd de spreker met geestdrift toegejuicht.*) Laten de ministers die proefneming wagen, als zij willen. (*Nieuw gejuich.*) Zij durven ons niet voor de zaak onzes lands te laten sterven; en omdat zij het niet durven, hebben, in spijt van alle kunstgrepen, het volk en de bisschoppen van Ierland de magt om de Unie te verbreken. (*Luide goedkeuring.*) Ik behoor tot het volk, en geen aristocraat op den ganschen aardbodem ben ik iets verschuldigd, dan de eindelooze verachting, welke ik voor de geheele klasse koester. (*Oorverdoovend gejuich.*)

Op denzelfden toon ging de spreker voort. Zijne taal heeft hier in Engeland veel verbazing verwekt.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 20. Mei. In de drie jaren, welke men thans bezig geweest is aan het met vestingwerken omringen onzer hoofdstad, is het volgende gedeelte van dien ontzettend grooten, kostbaren en, naar hetgeen men er van gezegd heeft, tot zoo verschillende doeleinden dienstbaren arbeid voltooid. Een vierde van het getal der bolwerken van den ringwal is afgewerkt; een vierde daarvan is nog niet begonnen; aan de helft is men bezig. De ringwal zelf is ten halve gevormd, doch mist, ook in die helft, nog zijne ophaalbruggen, voorwerken, tuighuizen en acht groote militaire verblijfplaatsen, die aangemaakt moeten worden. Van de losse forten zullen er twaalf binnen kort voltooid zijn, twee zijn het voor de helft, van een derde is de arbeid aanbesteed en van twee bestaat er nog niets meer dan het ontwerp. Men rekent dat van geheel het werk drie vierde deelen volbragt zijn.

— Te Straatsburg zijn proeven genomen met eene nieuwe soort van bomketels, welke, door middel eener lading van 11 pond Nederlandsch aan buskruid, in eene peervormige kamer bevat, den hollen kogel tot vier duizend Nederlandsche ellen verre werpen; de uitvinder is de Kolonel *Duchemin*. Men mag wel vragen, wat, bij zulk eene verbetering van het werpgeschut, alle omwalling en versterking eener groote en rijke stad kan baten. De beste wallen worden thans weder die van het oude Sparta.

— Eene rijke eigenaar en directeur van eene der gazfabrijken te Parijs, had achter de Vendome voor 130,000 fr. een zeer ruim erf gekocht, waarop hij een groot hotel voor zich deed bouwen. Bij het leggen der fondamenten berstede op onderscheiden plaatsen bronwellen uit. In het eerst was men hierover niet weinig verslagen. Weldra echter bemerkte men, dat het water eenen zwavelreuk had; de eigenaar deed het scheikundig onderzoeken, en ziet men vond dat het nagenoeg uit dezelfde minerale bestanddeelen zaamgesteld is, als de beroemde baden van Barères in de Pyreneeën, werwaarts onze rijke lieden met zoo veel kosten henen reizen. Nu rees de grond in waarde, in plaats van te dalen en men verzekert, dat de eigenaar het aanbod van een kapitalist, die hem een half millioen en vergoeding aller gemaakte kosten aanbood, heeft van de hand gewezen.

— Uit Oran zijn brieven tot den 6 dezer ontvangen. Het is *Abd-el-Kader* gelukt het grootste gedeelte van den stam der Hachems in zijne belangen over te halen, en tot aan gene zijde van Bogilia met zich mede te voeren. Aan den kant van Tlemecen was den 24. der vorige maand alles rustig, en bevond de generaal *Bedeau* zich met zijne mobile colonne in het veld. De generaal *Mustapha* had zich, aan het hoofd der Zouaven, bij de Giafars begeven, onder welke eenige onlusten waren ontstaan. In weêrwil van den staat van gisting, waarin het land zich op sommige punten bevond, kwamen de convooijen van levensmiddelen van Oran, Mascara en Tlemecen toch dagelijks geregeld aan.

BELGIE.

— Bij de graving van het kanaal van Zelzacte, heeft men bij eene diepte van 1½ mètre, in eene moerassige plaats, de overblijfsels van een ijken- en sparrenbosch ontdekt, en wel in eene groote uitgestrektheid.

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE, den 23 Mei. Men wil dat na het einde dezer week de leden der Staten-Generaal wederom voor eenigen tijd huiswaarts zullen keeren, en dat dus de Vergaderingen tot nadere bijeenroeping zullen geschorst zijn.

— De Eerste Kamer der Staten-Generaal is tegen den 29 dezer tot het houden eener vergadering bijeengeroepen.

— In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden zijn de beraadslagingen aangevangen over het ontwerp van wet tot regeling van 's Rijks openbare schuld.

De heer *van Nes* die het eerst het woord heeft, herinnert den betrekkelijk gunstigen toestand van 's Rijks finantien tijdens de herkrijging van 's Lands onafhankelijkheid in 1813. Hij betreurt het dat de rentelast van veertien millioen, welke alstoen bestond, na een tijdsverloop van 27 jaren zoo schrikbarend is vermeerderd. Hij noemde dit de erfenis, die men der vorige Regering te danken had, en het gevolg van een blind vertrouwen, dat de meerderheid der Natie en van de Staten-Generaal hadden geschonken. Geen wonder dat een uitstekend Hoogleeraar in de staathuishoudkunde een scherp oordeel had uitgesproken ten aanzien van eene Regering, die even vreemd was in de staatshuishoudkunde als vreemd aan de goede trouw jegens de Vertegenwoordigers der Natie.

Overgaande tot de beoordeeling der wet zelve, treedt de spreker in eene berekening, ten betooge dat, in aanmerking genomen de toegezegde bezuinigingen op de begrootingen voor 1844 en 1845, de vermeerdering der middelen over de vier eerste maanden van 1843, de niet gedwongen aflossing aan de Handel-Maatschappij en eindelijk door de werking der tegenwoordige conversiewet, alle vooruitzigten bestaan om in het vervolg de uitgaven met de inkomsten in verband te brengen. In dien stand van zaken gelooft hij nog niet aan het behoud van 's Lands finantien te moeten wanhopen. Hij vermeende dat de eenige vraag, welke in deze te beslissen viel, deze was, of het voorgestelde doel niet door andere middelen, althans zonder verhooging van kapitaal, kan worden bereikt?

De spreker vermeent, dat de verwerping der tegenwoordige wet een zeer nadeeligen invloed op 's Rijks effecten zou uitoefenen, ten gevolge waarvan men zich bij eventuële geldleeningen aan meer onereuse voorwaarden zou moeten onderwerpen. Hij beschouwde eindelijk de voorgestelde wet als het eenig middel om het groote doel, verband namelijk tusschen uitgaven en ontvangsten, te bereiken, en in waarachtig belang des Vaderlands verklaarde hij mitsdien voor de wet te zullen stemmen.

De heer *van Ryckevorsel* erkent gaarne dat het voorstel, gedurende de behandeling daarvan, belangrijke verbeteringen heeft ondergaan, maar het doet hem leed dat de Regering vermeend heeft, niet aan meerdere punten, door de Vergadering verlangd, toe te geven. Hij beschouwt de vermeerdering van het kapitaal onraadzaam. Zij zal op den duur nadeelig werken op het crediet van den Staat en de aflossing van schuld in het vervolg. Daardoor zal de vermindering van de rentelast voor het vervolg onmogelijk gemaakt worden. De Redenaar wanhoopt geenszins aan het herstel van 's Lands finantien, indien er doeltreffende middelen worden aangewend. Hij mist in de voordragt de noodige waarborgen en vindt haar in vele opzigten nog te onbepaald. Hij hoopt dat de Minister van Finantien de plegtige verklaring zal geven dat hij in de volgende Zitting, bij eene wet, al de achterstanden zal verevenen en alle overtollige speciale fondsen zal opheffen. Hij hoopt dat de mogelijke verwerping van het voorstel den Minister niet ontmoedigen zal om spoedig een nieuw voorstel, meer overeenstemmende met de wenschen van de meerderheid der Kamer, aan te bieden. Hij stemt tegen het ontwerp.

De heer *Menso* zegt, dat alles behoort te worden aangewend om het verbroken evenwigt tusschen ontvangsten en uitgaven te herstellen. De tegenwoordige wet komt hem tot bereiking van dit doel gepast voor. Hij ontkent

evenwel niet, dat deze maatregel dit doel niet geheel zal bereiken. Hij spoort hierom de Regering aan tot het in acht nemen van de meest mogelijke besparingen in de uitgaven, ten einde ook zooveel mogelijk in de toekomst eene vermindering der belastingen te kunnen voordragen. Hij zal voor de wet stemmen.

De heer *Brouwer* is van gevoelen dat men de kapitaalsvermeerdering als eene onverschillige zaak moet beschouwen. Hij acht dan ook de voordeelen der renteverminderinq, betrekkelijk gering, in vergelijking der aanzienlijke vermeerdering van schuld. De voorgestelde maatregel zou dan ook alle verdere vermindering van renten of latere conversie onmogelijk maken. Hij acht de regelen van het te kort eene harde noodzakelijkheid. Nopens de aflossing van de schuld aan de Handel-Maatschappij vereenigt hij zich met hetgene door een lid uit Zuid-Holland is in het midden gebragt. Hij zal tegen de wet stemmen.

De heer *van Dam van Isselt* betoogt al het belangrijke van het onderwerp, waarvan het zijn of niet zijn van een groot deel des Bestuurs afhangt. Hij vermeent, dat de Regering bij de Kamer tot dusverre geene gereede welwillendheid en medewerking heeft gevonden. Onwil en tegenkanting is tot dusverre haar deel geweest. Ieder harer voorstellen wordt met eene zekere soort van wantrouwen ontvangen. Binnen en buiten de Vergadering wordt steeds op bezuiniging en vereenvoudiging aangedrongen; maar deze wordt door de Vergadering niet opregtelijk gewild. Eene verwerping der begrooting voor 1842 en 1843 zou de Regering den weg, die daartoe had kunnen leiden, hebben aangewezen. De tegenwoordige staat van zaken is tien door de Vergadering bevestigd, en toen eenige buitengewoone omstandigheden en tegenspoeden een te kort hebben doen ontstaan, vielen de hevigste verwijten den man der regering ten deel, die door deze Vergadering op den dwaalweg was bevestigd geworden. Getrouw aan zijne constitutionele begrippen, wenscht hij steeds regtvaardig te zijn en de Regering te verdedigen wanneer zij daarop meende aanspraak te moeten maken. Eene monsterachtige vereeniging heeft tot bestrijding van de voordragt plaats. Hij gelooft dat de aanneming van het ontwerp weldadig voor het Vaderland werken zal. Met de gegronde hoop, dat goedkeuring van de voordragt tot het behoud van de rust en welzijn voor het Land zal bijdragen, zal hij stemmen voor de wet.

De heer *van Heloma* schetst in den aanvang zijner rede den zijns inziens hoogst ongunstigen toestand van 's Lands finantien, en herinnert zich maar al te zeer dat de voorspellingen van den waardigen *Fockema* zich hebben verwezenlijkt. Met beduchtheid ziet hij dan ook de toekomst van het Vaderland te gemoet, indien men geene doeltreffende maatregelen neemt. Eene begrooting van meer dan zeventig millioen, waarvan meer dan de helft voor de rentebetaling wordt gevorderd, bij eene bevolking van nog geene 2½ millioen zielen. De staatsmiddelen zijn thans niet voldoende om de uitgaven des Rijks te dekken. Zware provinciale en plaatselijke lasten. Nog daarbij een aanzienlijke achterstand van vroegeren en lateren tijd bestaat er. Het juiste bedrag daarvan is zelfs niet met zekerheid bekend. De staat van 's Rijks fondsen en andere lands instellingen ligt in het duister. Te korten in de twee vorige jaren waren de slotsommen van die dienstjaren. De spreker voorziet ook een te kort over het loopende jaar. Op die wijze voortgaande snelt het Vaderland naar eenen afgrond. Op den Volksvertegenwoordiger rust de verpligting zulks te voorkomen. De Regering behoort geheele blootlegging van den waren stand van zaken te geven. Door de thans voorgestelde wet wordt het verbroken evenwigt tusschen de uitgaven en ontvangsten niet hersteld. Als Volksvertegenwoordiger, die aan eed en pligt getrouw is, vermeent hij geen onbepaald vertrouwen aan de Regering te mogen verleenen. Het thans aanhangig ontwerp zal welligt over het lot van het Vaderland beslissen. De spreker ziet in de aanneming groot gevaar voor de toekomst. Hij vreest dat het finantieel gebouw des Vaderlands ten zeerste zal worden benadeeld. Er behooren krachtige maatregelen tot opbeuring van 's Lands finantien genomen te worden. De voordragt voldoet aan dat vereischte niet. Gevoel van pligt, getrouwheid aan Land en Koning doen hem stemmen tegen de voordragt.

De heer *Borsel van Hoogelanden* verklaart zich alsmede tegen het ontwerp. De bezuinigingen die de Regering op het oog heeft zijn onvoldoende om den ongunstigen staat van 's Rijks geldmiddelen te herstellen. Hij vreest dat er in het vervolg nieuwe te korten zullen ontstaan. Hij vermeent geen onbepaald vertrouwen aan de Regering te mogen schenken. De lessen der ondervinden zijn voor hem niet verloren gegaan. Hij merkt met leedwezen op, dat er geheel verschillende onderwerpen in de voordragt vervat zijn. Hij acht het pligt, dat men ten aanzien der finantien een anderen weg insla.

Zijne Exc. de Minister van Finantien meent op hetgene door de vorige sprekers is aangevoerd te moeten antwoorden, dat in committé-generaal, betrekkelijk de openlegging van den staat van 's Lands finantien, de meest stellige verklaringen zijn afgelegd, en dat het hem tot genoegen verstrekt, dat men het der Regering thans ten kwade duidt, dat zij nopens sommige punten aan het verlangen der Kamer heeft toegegeven. De Regering heeft daaraan toegegeven om de magt, bij de wet aan haar verleend, te beperken. Bij zijne slotverdediging zal Zijne Exc. aantoonen dat, bij de tegenwoordige inrigting der Algemeene Rekenkamer, de Ministers geene gelden dan op eene wettige wijze uit de schatkist kunnen verkrijgen.

De heer *van Rechteren* geeft zijn leedwezen te kennen, dat in de onderhavige voordragt zoo vele vreemdslagtige onderwerpen in één wetsontwerp zijn vervat. Hij kan zich niet vereenigen met het beginsel van schuldvermeerdering, in het ontwerp voorkomende. De spreker keurt mede af het amortisatie-fonds zoodanig, als het bij de wet is ontworpen. Hij kan zich vereenigen, wat betreft het beginsel, met de aflossing der schuld aan de Handel-Maatschappij.

Betreffende de voorziening in de bestaande te korten klimt de redenaar op tot hetgene die te korten heeft doen geboren worden. Grootendeels schrijft hij zulks toe aan de feilen der vroegere en misrekening der tegenwoordige Regering, welke laatste ook in verscheiden opzigten niet aan de verwachtingen en wenschen der Natie heeft beantwoord.

De heer *Luzac* heeft zich in eene uitgebreide en kernachtige redevoering tegen de wet verklaard. Hij heeft zich 1°, ten sterkste verklaard tegen eene vermindering van rente ten koste van zoo eene aanzienlijke schuldvermeerdering; 2°, zich mede niet kunnen vereenigen met de voorgestelde afbetaling aan de Handel-Maatschappij, en 3°, zijne hooge verbazing betuigd van een amortisatie-fonds, op het oogenblik dat het ieder bekend is dat alle krachten worden ingespannen om den evenaar tusschen ontvangsten en uitgaven in het middelpunt te brengen.

Als geschikt middel tot bereiking van het verbroken evenwigt acht de spreker de invoering van eene belasting op de successie in de regte lijn, mitsgaders het invoeren van een inkomen-tax, tot hetwelk de spreker vermeent dat men eindelijk zijne toevlugt zal moeten nemen.

Z. Exc. de Minister van Finantien vermeent op de redevoering van den laatsten spreker thans alleen te moeten doen opmerken, dat er van den kant der bestrijders dezer wet geen ander middel is voorgedragen dan eenerzijds; het nemen van een zoogenaamden doortastenden maatregel, en wat dat wezen kan, behoeft geene ontwikkeling, en aan den andere kant, de verhooging van belasting.

Het vervolg der beraadslagingen is bepaald op morgen ochtend ten 10 ure.

NIJMEGEN, den 21. Mei. In den vroegen morgen van heden omstreeks ten zeven ure, ontstond er een vreeselijke brand in de woning van den landbouwer *Gabriëls*, gelegen aan den dijk in de Ooy, gemeente Ubbergen. Er bevonden zich slechts in het gebouw twee hoog bejaarde lieden en kinderen; de overige huisgenooten hadden zich in het nabnrige dorp ter kerk begeven. Binnen weinige oogenblikken lag het geheele huis met daaraan belendende schuur, die ruim met granen voorzien was, in de asch. De geheele inboedel met eene koe, verschillende kalveren en varkens, werden der vlammen ten prooi.

De vermoedelijke oorzaak van dit betreurenswaardig ongeval schijnt aan boosaardige handelingen te moeten worden toegeschreven. Trouwens vestigde zich al dadelijk de aandacht op zekeren rondreizenden schaarslijper, die zich den avond te voren aan die woning aangemeld en nachtverblijf gevraagd zoude hebben, hetgeen hem echter moet zijn geweigerd. Deze afwijzing zou, gelijk men zegt, den verzoeker in de digte nabijheid van het verbrande erf, den nacht hebben doen doorbrengen en weinig tijds na het voorval werd hij, in den omtrek dier plaats, gearresteerd en alhier gevankelijk binnengebragt.

MENGELINGEN.

AVONTUREN VAN EEN PELTERIJ-HANDELAAR.

(Vervolg en slot van onze vorige.)

Kort voor zonsondergang bedaarde de wind; de mist trok op en juist boven mij vertoonde zich een deel van den blaauwen hemel. Door dit gezigt bemoedigd, waagde ik mij uit mijnen schuilhoek te voorschijn, en wilde juist eene nieuwe poging doen, om den grooten boom te bereiken, toen ik een geweerschot vernam. Vreugde en verbazing versteenden mij in zulk eene mate, dat een tweede schot viel, voordat ik roepen kon. Toen riep ik meermalen: « AUTALISSO!" en zag dezen weldra op mij toekomen.

« Waarom zijt gij niet op de steê, die ik u aanwees?" vroeg hij. « Ik vreesde, dat gij verdwaald waart, en vuurde tot sein mijn geweer af. Intusschen is alle gevaar voorbij — THAKAWERENTE leeft niet meer; ik heb hem gedood."

AUTALISSO's kleederen waren een weinig met bloed bevlekt, maar zijn voorkomen was zoo kalm en onbezorgd, dat ik aan de waarheid van zijn gezegde twijfelde.

« Ik bedrieg u niet," vervolgde hij, « en wil u verhalen, op wat wijze THAKAWERENTE tot zijn dood gekomen is. Hij ontwaakte kort na middernacht, en toen hij u niet op uwe plaats vond, vermoedde hij, dat ik u zijn opzet, om hem te dooden, had verraden. Hij beschuldigde mij daarvan en ik wilde het niet ontkennen. Zijn toorn deed hem de waarheid vergeten en hij zeide, dat ik zijn vertrouwen misbruikt had, en meteen sloeg hij mij in het gezigt. Een Indiaan, zult gij weten, vergeeft nooit een slag of eene beschuldiging, gelijk de zijne. Ik begroef mijn tomahawk in zijn schedel. Zijne vrienden sliepen intusschen in den wigwam; ik sleepte zijn lijk dus een eind van hen weg, overdekte het met bladeren en verborg mij, tot ik hen zag opbreken, denkelijk in 't vermoeden, dat THAKAWERENTE en ik reeds waren vooruitgegaan. Van den morgen af ben ik bij den boom geweest, maar werd tot nu toe door storm en mist verhinderd, u op te zoeken. Weest getroost. Gij zult THAKAWERENTES lijk zien. — Volg mij!"

Haastig ging AUTALISSO door het woud en ik volgde zwijgend. Wij bereikten weldra de plaats, waar de Indianen overnacht hadden en vonden den wigwam en nog eenige smeulende kolen. Mijn geleider blies die aan, en nadat hij er eenig droog hout op had geworpen, hadden wij weldra een vrolijk vuur, waarbij wij ons neervlijden en iets aten, dat mij heerlijk smaakte, nadat ik in twintig uren geen beet genuttigd had.

Toen wij een weinig uitgerust waren, stond AUTALISSO op en wenkte mij, hem te volgen. Hij bragt mij bij een kleinen hoop rijs en dorre bladers, waarvan hij eenige handen vol wegnam, om mij THAKAWERENTES lijk te doen zien. Ik deinsde ontzet terug, doch hij trok mij vooruit en zeide, dat ik hem het lijk naar het vuur moest helpen dragen. Vermits ik mij daartoe echter onwillig betoonde, nam hij zelf het ligchaam in zijne armen en droeg het in den wigwam, waar hij het nederlegde. Ik volgde hem en vroeg hem, wat hij er dan mee wilde aanvangen.

« Kent gij onze gebruiken niet?" vroeg hij. « Als een Indiaan sterft, moet al zijn eigendom met hem begraven worden. Wie iets, dat een doode toebehoort, voor zich neemt, verkrijgt den vloek van den geest tot toegift. Toen ik THAKAWERENTE gedood had, nam ik bij vergissing zijn tomahawk mede. Ik moet hem dien wedergeven en hem met aarde bedekken, opdat zijn gebeente niet in de zon verbleeke."

Thans bragt AUTALISSO de kleêren van den doode in orde en stak hem den tomahawk in den gordel. Vervolgens ging hij een eind weegs in het bosch op, om boomschors te verzamelen en den bodem van het graf daarmede te beleggen, en ik bleef alleen. De avond was donker en nevelachtig, en het vuur brandde slechts flaauw en met waaijende vlam. Eene bijgeloovige vrees overviel mij en ik waagde naauwelijks rond te zien, hoewel ik niet nalaten kon, van tijd tot tijd een schuwen blik op het lijk te werpen, dat er woest en akelig uitzag. THAKAWERENTE lag op den rug, en zijn lang, stijf, zwart haar hing hem verwilderd over borst en hals. Zijne half geopende oogen hadden altijd nog een verglaasden glans en zijne handen waren vast op elkaar geklemd. Groote bloedvlekken kleurden zijn kleed, en zijne gebalde vuist en opgekrompen ledematen getuigden van den harden doodstrijd, dien hij gehad had. Als het opvlammende vuur hem verlichtte, kwam het mij bijna voor, dat hij zich bewoog, en ik zou zijn weggeloopen, had de angst mij niet aan den grond geboeid. Intusschen verdreef de klank van AUTALISSO's bijl eenigermate de ontzetting, die mijne borst vervulde, en ik luisterde naar het regelmatig herhalen van de slagen, tot AUTALISSO met een armvol boomschors terugkeerde.

Ik hielp THAKAWERENTE onder de schaduw van een statigen notenboom begraven, en toen wij hiermede gereed waren, keerden wij naar het vuur terug, waar wij het opkomen der maan afwachtten, om onzen togt te vervolgen. AUTALISSO betoonde zich zeer bereidwillig, om mij naar huis te begeleiden, want hij wenschte een tijd lang van verblijf te veranderen, opdat de bloedverwanten van THAKAWERENTE niet zijne schuld ontdekken en zich bloedig wreken mogten.

Omtrent een uur na middernacht verlieten wij ons vuur en trokken tot het aanbreken van den dag door het woud, toen wij de rivier te zien kregen, aan wier oever ik de wilden het eerst ontmoet had. In den loop van den dag verschafte AUTALISSO zich een kanoe, waarin wij den stroom oproeiden en den volgenden morgen mijne woonplaats bereikten.

SNIPPERS.

REGT TOT KUSSEN.

Een Arabier deed door zijnen blik een jong meisje blozen en zeide tot haar: « Mijne blikken hebben rozen op uwe wangen gezaaid; kunt gij mij verbieden ze te plukken? want de wet vergunt ons te oogsten hetgeen wij gezaaid hebben."

Te Berlijn in de Louisenstraat leeft eene arme wever, die beweert het geheim ontdekt te hebben, zieken door middel van de maneschijn te genezen.

De zelfzuchtigen doen als onze aardbodem; terwijl zij zich driehonderd vijfenzestig malen om zich zelven bewegen, bewegen zij zich slechts eens om een ander, en dit zelfs nog tot hun eigen voordeel.

Volgens de beste berekeningen moet men in Europa ongeveer tachtigduizend stommen vinden. Rekent men nu ook al dezulken, die veel spreken maar niets *zeggen*, die veel weten maar *zwijgen*, die veel konden zeggen, maar *niet mogen of durven spreken*, dan weet men naauwelijks, waartoe de gave der spraak aan de menschen geschonken is.

ADVERTENTIEN.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 25. Mei. Sedert den 23. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

June Anderson, H. Anderson, Cowes, suiker; Georgine, W. Knoop, Bordeaux, wijn; Minerva, B. Briex, Liverpool, klipzout, Charlotte, J. Stief, Memel, hout; Speenlant, J. F. Matz, Koningsbergen, rogge.

Voor Gend bestemd:

August, P. van den Kerkhoven, Liverpool, klipzout.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Creole, J. P. Boijson, Apenrade; Friedrich, W. Marx, Memel; Corriero Missin., V. Worgin; Vergeet mij niet, J la Freus, beide New-Castle, Maria Agneta, J. Froegenaard; Ricardo, T. Rodi; Lauve, N. Jenzen; Alida Maria, J. C. Oetzes; Ida, J. Veenhorst; Maria Antoinette, C. Oeket; Fortuna, O. Bank, alle Aventuur, ballast, de vrouw Eugelina, G. Bartels, Hamburg, suiker; Leopold I, J. Coppijn, Rotterdam, stugkoed.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG,

24 Mei 1843.

De Nederlandsche mudde.			De Nederlandsche mudde.		
2 J. Zeeuwsche dito	f	6.00	Boekweit	f	.
1 J. dito	«	6.00	Winter Garst	«	4.70
N. dito dito	«	7.50	Zomergarst	«	4.25
2 J. Walch. Tarwe	«	6.00	W. Witte Boonen	«	.
1 J. dito	«	6.00	W. Bruine dito	«	.
Nieuwe dito	«	7.60	W. Paardenboonen	«	4.50
2 J. Zeeuwsche Rogge	«	6.25	Z. dito	«	4.00
1 J. dito	«	6.00	Raapolie	f 34.00	p. v.
Nieuwe dito	«	6.50	Patentolie	« 36.50	«
W. Groene Erwten	«	.	Lijnolie	« 35.00	«
Z. dito	«	.	Raapkoeken f	,	de 1040 st.
Koolzaad	«	.	Lijnkoeken «	«	100 «
Haver	«	.			

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.